

Slags Udtalelser, hvad enten de fremkomme fra Socialdemokraterne eller fra den Side, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds tilhører, ere uheldige, idet de for mig staa som en Udæskning, der ikke kan forsvares fra et praktisk Synspunkt, fra hvilken Side de end fremsættes. De kunne maaske forsvares fra et teoretisk Standpunkt, men ikke fra praktiske Mænd, der først og fremmest ønske Arbejdsfred over hele Linien og ville arbejde hen derimod ad alle fornuftige og rimelige Veje. Jeg kan dertil endvidere sige, at end ikke de Mænd, som tilhøre den Gruppe, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds staa i, give ham Tilslutning. Vi hørte i saa Henseende i Gaar af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) en Udtalelse, der gik i stik modsat Retning.

Med Hensyn til Udtalelser fra det ærede Medlem, der nu talte, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), skal jeg kun sige, at en Diskussion mellem ham og mig paa dette Omraade vilde her i Tinget føre alt for langt, idet han hævder Teorien, og jeg Praksis. Han er ikke den Mand, der har hentet sine Meninger andetsteds fra end fra statistiske Oplysninger og fra det, han har hørt paa forskellige Omraader; han har ingen Sinde gjort praktiske Erfaringer om Arbejdsforholdene indenfor de forskellige Fag og Forholdet mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer.

Sigurd Berg: Efter de faldne Udtalelser og den Tilslutning, mine Bemærkninger til en vis Grad have vundet fra forskellige Sider, skal jeg ikke forlænge Diskussionen, men kun gøre nogle korte Bemærkninger. Jeg finder ogsaa, at denne Sag nu er moden til at behandles videre i Udvalg.

Til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) skal jeg kun sige, at det forekommer mig, at de Oplysninger, hvis Rigtighed jeg i øvrigt ikke kan dokumentere, som det ærede Medlem fremkom med, ikke i mindste Maade forrykke de Udtalelser, jeg havde brugt. Det, der laa i mine Bemærkninger, var, at det var rigtigt, at Arbejderne tog Hensyn til de faktiske Forhold indenfor de Fag, til hvilket de stillede Krav, og det synes mig, det er i høj Grad paakrævet i Arbejdernes egen Interesse. Det er dog i Arbejdernes egen Interesse ikke at arbejde for Krav, som de i Virkeligheden ikke kunne vente at faa gennemførte, heller ikke ved

den Kamp, de mulig se sig nødsagede til at gaa til. Det er selvfølgelig de virkelige Forhold indenfor Fagene, jeg tænker paa, og ikke mere eller mindre fingerede Forhold, som maatte vise sig efter den Under søgelse, en eventuel Forligsmand vilde anstille.

Den højtærede Minister udtalte, at han var villig til at overveje de forskellige Spørgsmaal, som vare blevne berørte, og det laa ogsaa i mine Udtalelser, at det var Henstillinger til Udvalget. I hvilket Omfang man kan enes om at tage Hensyn til disse Henstillinger, vil jo vise sig. Da jeg i det store og hele ser med Velvillie paa disse Forslag, følger deraf, at jeg ønsker at bidrage mit til, at der kan blive Enighed i det kommende Udvalg. Den højtærede Minister udtalte angaaende min Henstilling om muligt her i Forslaget at aabne Adgang for eventuelt egne Voldgiftsretter, at han troede ikke, at de to Parter vilde se med Sympati herpaa. Det tror jeg, at ogsaa Ministeren og jeg kunne blive enige om. Jeg tror heller ikke, at de to Hovedorganisationer, der skulle danne den staaende Voldgiftsret, vilde se med Sympati derpaa. Men naar jeg har gjort denne Henstilling, er det, fordi jeg nærer nogen Frygt for, at vi kunne komme ind paa den Udvikling, at vi faa en Lov, der ligefrem giver en vis Tvang til Organisation i visse Retninger. Det kunde jeg være med til, naar jeg har Tillid til, at de Hovedorganisationer, der er Tale om, ville bestræbe sig for at støtte det udenforstaaende Samfunds Interesse ved at arbejde paa en saa fredelig Udvikling som muligt, men hvis jeg faar den Opfattelse, at den ene eller den anden af de to Organisationer ikke bliver ledet ud fra saadanne Synsmaader, vil jeg naturligvis være bange for, at man skulde bygge Lovgivningen saaledes.

Med Hensyn til den højtærede Ministers Betragtning over Forligsmandsforslaget vil jeg sige, at jeg kan ikke dele hans Mening om, at det skulde være tilstrækkelig godt, naar Hensigten ikke er, at man vilde give Forligsmanden Anvisning paa at blande sig i alt muligt. Naar der i Forligsmandsforslaget staa, at han skal virke paa en af nedennævnte Maader for det fredelige Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og der saa gives en hel Mængde Anvisninger paa, hvilke Maader han skal virke paa, vil man i Virkeligheden meget let faa et Forhold, hvor der under en eller anden ogsaa lille Konflikt vil blive raabt paa Forligsmanden i Utide,